

10/38

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CENTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ I REDACCIÓ: L'IBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MIG, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Fòra de Barcelona, cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50.—ESTRANGER, 2'50

LES PARODIES DEL TOREIG

—No te acerques tanto, "Miura", que voy a hacerte un farol

P. ARROL

LES VICTORIES DE LA FE

Una jornada gloriosa

—Sigueu-hi, minyons!. . Ja que no volen aigua beneïta,... petroli i un misto!

dèu o dotze regidors, i, halà!, a rodar per aquests mons de Déu en busca d'un elefant que substituïxi a l'Avi.

A Hamburg hi ha un comerciant de besties grosses, que's diu Hagenbeck, que de vegades en té una barriscada per vendre.

Si allí no n'hi ha, la comissió pot anar-se'n a l'Àfrica, a l'Àsia, a Borneo, a Sumatra, terres natives de l'*elephas* de Linneus.

La qüestió és córrer món, escorcollar-ho tot i mirar de satisfèr la necessitat que avui sent Barcelona.

Fa dos o tres anys, no va gastar-se l'Ajuntament, dèu mil duros per a enviar una comissió a Buenos Aires a fer el maco?...

Perquè ara no ha de poguer gastar-se'n cinquanta mil per a que uns quants companys vagin a Mozambic o a l'Índia a buscar un elefant que'ls faci peça?...

Fins suposant que la comissió, després de seguir dos o tres continents, tornés sense haver fet fira, sempre li quedaria el consol de poguer dir:

—L'elefant no l'hem comprat; però, cavallers, ens hem divertit de debò.

MATÍAS BONAFÉ

plegant per solidaritat amb els companys explotats per aquestes poderoses companyies de plutòcrates bilbains, és senzillament admirable.

Com se coneix que estàn ben acostumats a sacrificar-se els uns pels altres, en les tempestats del mar, al veure lo bé que ho fan en les lluites per la vida.

I que guanyaran. Tenen raó, lo primer. Que en comptes d'un capità pot posar-s'hi un primer o un segon oficial? —*Bueno*. —Lo que no pot posar-s'hi és un banquer, ni un *tenedor* de llibres a fer de maquinista.

Què hi farà, amarrada al moll, aquesta vintena de vaixells que's veuen al port de Barcelona?... Què faràn els de Valencia, Alacant, Màlaga, Corunya, etc.? Criar musclos? Es menjar que demana pa, i sense vaixells no hi ha pa, com no hi ha carn, ni fruites, ni cotó, ni res.

No són vaguistes que s'hagin de vigilar; saben massa bé lo que és tenir responsabilitat. Ara, els qui sab greu que rebin, sense tenir-hi cap culpa, són els naviers del Mediterrani; però aquests s'ho han pres amb calma i al mateix temps defensen als vaguistes. Vaja, a la salut de tots, Enric, porta beure.

MORITZ XV

portament de la Federació de Societats Obreres. Aquesta entitat va celebrar la festa del dia 1.º de maig anant a visitar els malalts de l'hospital i els presos. Per a tots tingueren els nostres obrers paraules de consol, essent repartides moltes almoines. D'això se'n diu una jornada aprofitada.

Esplugas. — Llàstima d'energies. S'ha celebrat en aquesta població un míting de repatriats de Cuba, Àfrica i Filipines, a l'objecte de reclamar al Govern els quartos que se'ls deuen. Treball inútil; poden esperar asseguts.

Juncadella. — Els pagesos clericals d'aquests encontorns han tret la Mare-de-déu en processó, al objecte de pregar per a que'ns vingui el benefici de la pluja. Han portat l'imatge a les vores del riu Cardoner, tot mastegant oracions... Al Cardoner?... Ai, ai, ai, pobres de nosaltres! Déu vulgui que no s'ho prengui a la valenta aqueix riu nostre; i que no'ns en dongui massa, ara, de líquid.

Manresa. — S'han declarat en vaga la majoria de pintors i obrers d'oficis similars. S'espera, no obstant, que no trigarà a resoldre's favorablement per als treballadors el conflicte, perquè el Consell d'Arbitratge industrial veurà que ells tenen tota la raó.

Agramunt. — Diumenge a la tarde es celebrà, amb molta concurrència, el míting anunciat per la «Joventut Republicana» amb motiu del seu primer aniversari.

—El nostre mossèn és molt bromista. Aixís que vegé el cel ple de bromes carregades d'aigua, se li acudí sortir a demanar la pluja. I és clar... èxit segur!...

Lloret de Mar. — Per mediació del diputat lligaire Ventosa, el govern ha concedit quinze mil pessetes per a la nostra missa, quantitat respectable que, sumada a les moltes que s'han recollit entre'ls feligresos, ens permetrà tenir un temple tan confortable i tan maco que no creiem que cap escola pública s'hi pugui comparar.

ESPURNES

Fa ja un mes que les Corts varen obrir-se i encara a treballar no han començat; amb això crec que queda demostrada la seva utilitat.

Notícies de Mèxic?... Bones. En pocs dies, segons sembla, en virtut de l'armistici que's pactà l'altre divendres, hi ha hagut cent fusellaments, quatre mil persones preses, vintidou ponts a cà'n Taps, catorze pobles fets cendra... en fi, que, ja ho havem dit, tot marxa com una seda.

—L'alemany viu de *chucrut*; l'holandès viu de formatge;

l'italià, de macarrons; el rus, de pesca salada; el francès viu de pernil; l'anglès, de carn a la brasa; els austríacs de pa tou... —I els espanyols?

—De miracle.

A l'Àfrica hi ha combats, i embestides, i sorpreses, i molts morts i molts ferits, però allò no és una guerra.

A l'Àfrica no hi ha pau, i la terra està vermella de la sang dels lluitadors, però allò no és una guerra.

A l'Àfrica guerregem, i la força és lo que impera, i el canó no calla mai, però allò no és una guerra.

Quan en Dato arriba al vespre i s'assenta per sopar, i es toca cames i braços, i es palpa clatell i nas, i passeja entorn la vista i es veu amb el seny cabal i es troba amb que encara mana... es queda més admirat!...

Entro a casa el *quitamanchas*. —Netegim aquesta prenda. —Impossible!... ¿No veu que hi ha les taques a dotzenes?... —I doncs, com ho haig d'arrèglar? —Jo li diré la manera. Se'n va amb la prenda a Madrid; si allí hi té un xiquet d'influència i es fa amic dels diputats... ells li declararan neta.

El torero ha fet proeses en tanta abundó i tan grans, que a l'acabar la «corrida» el públic s'ha desfermat. Mireu-lo!... Ara agafa a l'hèroe; l'enlaira sobre'ls seus caps i, entre explosions d'entusiasme, se l'emporta Rambla avall, besant-li les sabatilles i aclamant-lo delirant.

Déu potent, Déu de justícia, per quan guardes els teus llamps?

C. GUMA

La vaga marítima

Els llops de mar s'han enfadat, i amb raó. Un conflicte social de la més gran importància acaba de produir-se a Espanya. Els oficials de la marina mercant han declarat la vaga general. Aquesta va començar en tots els ports de la península el passat dimecres.

La vaga general marítima té la seva causa en la despòtica intransigència dels armadors bilbains, que's neguen a acceptar les justíssimes bases de millora presentades pels oficials. Per solidaritat amb els seus companys de Bilbao, la Federació d'oficials de la marina civil, ha secundat la vaga.

No cal dir l'immensa, l'excel·lent importància que té la vaga marítima. Ha parilitzat ja, quasi del tot, el tràfec dels ports espanyols i el moviment de vaixells. Si dura gaire, la parilització del moviment marítim repercutirà sobre'l comerç i l'industria de terra, deturant o dificultant greument diverses branques de l'activitat mercantil.

El conflicte adquireix la seva màxima importància a Barcelona, primer port peninsular. El comerç català i l'industria catalana sofrirà una fonda pertorbació i un considerable perjudici si el moviment marítim no es normalitzat aviat.

Creiem que'ls oficials de la marina civil tenen grans probabilitats de fer triomfar la seva causa. Per a això compten amb el concurs preciós dels seus companys de professió marítima. Tant els capitans com els maquinistes i fogoners estàn al costat dels vaguistes. En el cas que'ls armadors intentin substituir als vaguistes, van a perill de no aconseguir altre resultat que'l de fer més gros el conflicte. Maquinistes i fogoners, en efecte, estàn decidits a declarar-se en vaga si es preté embarcar oficials esquirols.

El personal de la marina civil està donant un esplèndid exemple de solidaritat professional i humana. Un dels primers poetes

SONATA LXIII

A seguiu amb atenció aquesta brometa de discutir el Misatge?

No deixeu de fer-ho, perquè la cosa s'ho val.

Quins parlaments més profons, els de l'Allendesalazar, burxant a en Sánchez Guerra!

Quin flamenc, el ministre de la Governació! Es coneix bé que és de Córdoba, patria dels *califas*.

I això no més parlant dels caps pares. Ademés hi ha un tal Tormo que, defensant a en Maura, sembla un miura, i en Polo i Peyrolón, que parla sense saber de què va, no sab lo que's diu ni el que's pesca.

Al Mèxic segueix la guerra. No és la del Mèxic, amb tot, la que més deu preocupar-nos; al Marroc encara hi ha *pacos* i partides de rebels que ataquen els campaments espanyols, i naturalment, havent-hi això, hi ha fills de mare que hi moren o en tornen esguerrats.

Però res, deixem-ho córrer... Tens raó. Mira, quan torni a parlar d'aquestes coses, estire'm l'americana o clave'm un pecic.

Què me'n dieu d'aquesta vaga marítima? L'espectacle que donen els nostres marins,

Notes de fóra

Artés. — Tenim als pagesos tots trastornats, a causa d'un pugu negre que s'ha amprat de les nostres oliveres. Tocant a les collites d'olives, doncs, podem dir que ja hem begut oli... abans de fer-lo. Per veure si encara s'hi és a temps s'ha sol·licitat l'envió d'una brigada desinfectadora. De passada, no estaria mal que ataquessin l'altre pugu negre... aquell que no té res que veure amb les olives.

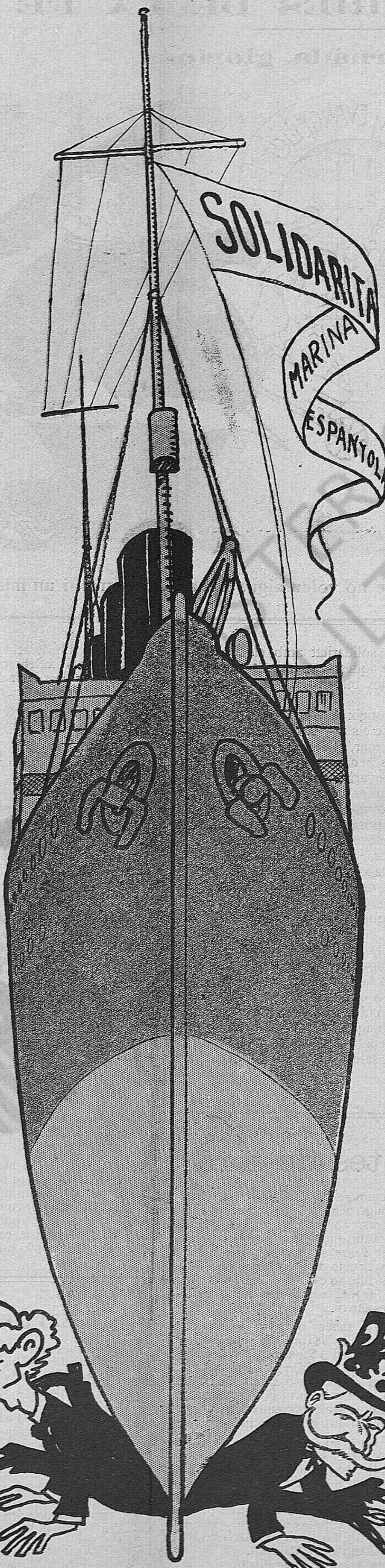
Terrassa. — Ja sabem qui carregarà amb el pendó principal en la propera processó del Corpus: la Junta del «Seguro d'Accidents del Treball». Fan bé d'encarregar-se'n, aqueixos senyors. Anant a la processó es posaràn bé amb Nostre Amo, aquest els protegirà fent que no's produeixin gaires accidents entre'ls associats i, per tant, estalviant-los el pagament de pòlices.

Cervera. — Ha quedat constituïda una Joventut Tradicionalista a la qual augurem un desdixat pervindre, no per manca d'ambient, que ja sab tothom que a Cervera abunden els carques, sinó per la contra que de part dels elements progressius tindran. Es lo que diu tothom: —Mireu-se'ls, pobrets!... Tan joves, i ja tan carlins!... —Ah, no'ns en recordavem... Han nomenat president an en Cama.

Cama diés, *hombre*, *cama* diés!

Olot. — Ha produït molt bon efecte el com-

LA VAGA DE MARINERS

En Dato.—Pobre de mi!... D'aquesta sí que no sé pas com sortir-ne!
En Comillas.—I a mi m'ha esclafat arràn d'ermilla!

catalans d'avui, en López-Picó, en els seus Poemes del port, diu:

En el pas d'aquests homes de la mar
aprenem els de terra a caminar.

Que'ls homes de terra aprenguin també de la noble gent de la marina civil la manera d'ajudar-se cordialment en les hores de lluita.

A. R. I V.

REPICS

A Bíblia ha sigut traduïda a tots els idiomes. Fins, darrerament, va ésser-ho a varies llengües del país dels antropòfags.

Per cert que un diari italià fa observar que això és una inducció al canibalisme.

«Quan els antropòfags—diu

—lleixin aquell troç en que'l Pare recomana: «Preneu i mengeu: aquest és el meu cos; preneu i beveu: aquesta és la meua sang». Vès si això no instigarà als salvatges a cruspir-se als missioners!»

Conformes.

Aquets dies les noves religioses dels diaris anunciaven l'arribada de molts peixos grossos:

«Ha llegado el obispo de Serena (Chile)».

«Ha llegado el obispo de Antioquia».

«Ha arribat el bisbe de Perpinyà».

«Ha llegado el obispo de Solsona».

«Ha llegado el obispo de Pinar del Rio».

«Ha arribat l'arquebisbe de Tarragona».

«Ha llegado el obispo de la Habana».

Comentari d'una beata:

—Ai, Senyor!.. Tots els bisbes arriben, menys el nostre, que sembla que'ns tingui avorrits!...

Els notaris barcelonins han celebrat una recepció en honor de l'arquebisbe de Tarragona Dr. Antolín López Peláez. Deixant apart que aquest nom té tots els aires de pertènixer a un quefe subaltern de policia no'ns expliquem el motiu de l'obsequi. Què té que veure el notariat amb un arquebisbe? Serà per allò de la fe? No, perquè'ls notaris en donen i els arquebisbes la treuen.

L'explicació més lògica és que uns i altres viuen a costa dels que se'n van a l'altre barri; però en aquet cas han comès una gran ingratitud en no convidar als enterramorts.

Llegim: «En el expreso llegó ayer de Madrid el señor Ramos», diputado a Cortes por Girona, afegiria *El Dia Gráfico*.

Els capitans, oficials i maquinistes de la marina mercant s'han declarat en vaga. Els armadors no saben ja per quines mars naveguen.

Diuen desde Madrid que en una barberia han disputat de mala manera el vis-president de la Cambra, senyor Aparicio, i el diputat per Zumàrraga.

De la disputa n'eixiren desafiat i vescanviaren cinc bales sense cap desperfecte en la seva còrpora.

Vaia, vaia, quina mena de gent, aquests polítics. Si comencen a disputar-se en les barberies, acabaran disputant-se en les tavernes.

Les notícies que arriben de Mèxic, segons el ministre d'Estat, són pessimistes. Naturalment. Les que sempre són optimistes són les que'ns arriben del Marroc.

L'església evangèlica d'Alemanya ha comunicat als seus fidels una ordre reial per a que en les pregaries públiques no sols se tingui en compte a l'exèrcit i a la marina, sinó també als aeronautes i aviadors. Que tard se'n recorda! No obstant a mida que'ls enginys per a volar se perfeccionin, les pregaries tindran més èxit. I si no'n tenen, la culpa serà del pecat i de la mecànica.

El gran Romansonés se dedica ara a fer pronòstics.

Ha pronosticat al nostre diputat Giner de los Rios que a les pròximes eleccions de 1917, no sortirà diputat per Barcelona.

Permeti'ns, il·lustre coixet, que n'hi fem un a vostè de pronòstic:

—Abans dels Ignocents, en Maura ja li haurà posat la llufa, i no se la treurà mai més de sobre.

No fa gaires dies, a Amiens, (França), un nen de 14 anys va intentar descarrilar un tren de viatgers.

Detingut, va confessar que allò ho feia pel gust de veure un descarrilament de debò.

Porteu-les al *cine*, pobres criatures!

Triptic de pensaments:

Si Nostre Senyor no hagués inventat les rates, hauria pogut estalviar-se de inventar els gats.

Si Déu ens va fer de fang, perquè fa ploure tant damunt nostre? Ens hagués fet de porcelana, al menys, l'aigua ens netejaria.

Si el meu pare és fill de Déu i jo soc fill de Déu i el meu fill també és fill de Déu, ¿perquè no's cuida Déu de treure'ns les cèdules?

Els reis d'Anglaterra han sigut molt festejats pel bon poble de París.

Això, que no passa d'una galanteria, ho agafen, els monàrquics, com una claudicació de les multituds republicanes, i no és cert.

Nosaltres, si tinguéssim República, també faríem lo mateix.

Els reis dels altres són molt simpàtics, precisament per això: perquè són dels altres.

Era de preveure!

El valent publicista i estimat col·laborador nostre, en Antoni Rovira i Virgili, ha guanyat el premi ofert per l'«Ateneu Nacionalista Republicà», al «millor compendi de medis per al foment del nacionalisme».

Felicitem de tot cor al entranyable amic i company.

Proba de que'l doctor Martí i Julià entra a la política electorera amb formidable empenta, és que l'«Unió Catalanista», ha acordat fundar casals en tots els districtes de Barcelona.

No'ls arrendo la ganancia!

Al preu que s'han posat els lloguers de casa, no deixa d'ésser una heroicitat, la dels simpàtics reconstruïts.

Sortint de l'església, el petit Miranius pregunta a son pare:

—I després de la missa ¿què fa, durant el dia, el senyor rector?

—Res.

—I el senyor vicari?

—L'ajuda.

Durant el mes de Maria predicarà a cà la Merceneta (parroquia de la Mercè) un orador sagrat que's diu Coronel.

Nosaltres hi aniríem, a escoltar-lo. Però tenim por de fer-hi, després, algún comentari.

Ja l'hem tastada bé prou la llei de Jurisdiccions.

Lliçó de doctrina.

El capellà:

—Veïam, digues, maco: qui és que'ns dona el nostre pa de cada dia?

El deixeble:

—A mi, el pa me'l dona el meu pare, i a vostè li donen els llanuts.

Una senyora que té el marit greument malalt va a trobar a Mossèn Pollastre.

—El meu desig—li diu—seria que vostè me'l preparés, ajudant-lo a bé morir.

—No'm va dir que tenia fet un *seguro* de vida?—respon el mossèn.—Doncs, així rail, no necessita ajuda.

Preguntaven a un pobre pelat:

—Vostè no creu en els miracles?

—Vaia!—respongué ell.—Vès si no hi creuré, que n'estic veient un cada dia.

—A quin miracle's refereix?

—Al meu... Encara visc!

SOLUCIONS

A LES ENDEVINALLES DEL NÚMERO 2345

A la xarada, *Solucionada*; a la targeta, *La lepra*; a l'endevinalla, *Tela*; a l'anagrama primer, *Nua, una*; al segon, *Perú, preu*, i al tercer, *Tros, sort*.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.